

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202384
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318202384.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou žalobkyne Y. H., W.. X.X.XXXX, G. V. XXX, XXX XX A., zast. JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., 850, 023 05 Nová Bystrica, pracovisko kancelárie: Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 416 525, proti žalovanému Š. H.Č., W.. XX.XX.XXXX, G. V. XXX, XXX XX A., zast. Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, IČO: 43271219, v konaní o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa zásahu do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním prostredníctvom SMS správ.

II. Žalobu z a m i e t a čo do povinnosti žalovaného zdržať sa zásahov do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním: osobne, telefonicky, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi, prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov.

III. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 5/7, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: V nadväznosti na § 212 ods. 2 CSP, § 216 ods. 1, 2 CSP súd bol viazaný rozsudovým návrhom a základom nároku, rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, teda predmetom sporu. Bol viazaný rozsudovým návrhom, že má určiť, že žalovaný je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do súkromia žalobkyne jej nedôvodným kontaktovaním a ohováraním jej osoby osobne, telefonicky, SMS správami, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi a prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov (pokiaľ ide o pojem „neoprávnené zásahy“, „nedôvodné kontaktovanie“, súd mal za to, že tieto pojmy z formálneho hľadiska je možné nahradiť slovom „nezákonné“ - také, na ktoré podľa zákona žalovaný vo vzťahu k žalobkyne nemá nárok). Základ nároku bol ten, že uvedeným nezákonným konaním a kontaktom žalovaný porušuje Ústavu SR, Občiansky zákonník, pretože porušuje nedotknuteľnosť osoby žalobkyne, jej súkromia neoprávneným zasahovaním do súkromného rodinného života (článok 16 ods. 1 Ústavy SR, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tento druh sporu na ochranu osobnosti žalobkyne nie je sporom, kedy súd môže prekročiť v nadväznosti na § 212 ods. 2 CSP, § 216 ods. 1, 2 CSP predmet sporu čo do rozsudového návrhu aj čo do rozhodujúcich skutkových tvrdení. Preto sa súd cítil byť v celom rozsahu viazaný rozsudovým návrhom i rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami. Za prekročenie predmetu sporu preto považoval súd tvrdenia právneho zástupu žalovaného, aby súd

vo výroku rozsudku konkretizoval výnimky, za ktorých žalovaný smie kontaktovať žalobkyňu. Také výnimky netvorili rozsudochý návrh a sú obsiahnuté v pojme „neoprávnené, nezákonné zasahovanie“ (z rovnakých dôvodov by súd neschválil ani zmier strán konania, pretože predmetom konania nie je konanie starostlivosti o maloleté deti, kde súd môže prekročiť návrhy strán konania a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú podľa § 40 CMP. Navyac nijaký zmier ani predložený nebol, v zmysle ustanovení CSP všetky tvrdenia, procesné návrhy a dôkazy sú povinné produkovať strany konania a nie súd. Preto ani neexistoval súdny zmier, ktorý by mohol byť predmetom schválenia alebo neschválenia a súd nie je povinný namiesto strán konania tvoriť znenie súdneho zmiernu na pojednávaní. Ak by aj takýto súdny zmier s výnimkami existoval, súd by ho z dôvodov už uvedených neschválil, pretože súdny zmier možno uzavrieť v súlade s predmetom sporu, nie nad rámec predmetu sporu a predmetom sporu neboli žiadne výnimky a taktiež súd nemôže schváliť zmier, ktorý je v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona, čo súd vyslovil v predbežnom právnom názore, kedy uviedol, v akom rozsahu predmet sporu zamietne a z akých zákonných dôvodov. Tento predbežný právny názor je rovnaký nielen pre rozhodnutie vo veci samej, ale aj vo veci schválenia alebo neschválenia súdneho zmiernu. Aj keď v rozsudochom návrhu použila žalobkyňa výraz „nedôvodným kontaktovaním“, súd ho preštylizoval na výstižnejší, presnejší výraz „nezákonným kontaktovaním“ pri zachovaní obsahu petitu v súlade s rozsudkom NS SR 5Cdo/254/09 zo dňa 28.9.2010. V tomto prípade nejde o „ultra petitum“. Ostatné procesné návrhy žalobkyne, žalovaného týkajúce sa tzv. výnimiek zo zákazu kontaktovania by boli rozhodnutím „ultra petitum“.

2. Aké tvrdenia uviedla žalobkyňa v žalobe: Žalobkyňa v žalobe zo dňa 4.9.2018 žiadala rozhodnúť tak, ako je uvedené pod bodom 1. odôvodnenia tohto rozsudku na tom skutkovom základe, že žalovaný narúša jej súkromie. Neustále píše SMS správy, a to bezdôvodne a bez zákonného podkladu. Právoplatným a vykonateľným spôsobom v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11P/37/2017 boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky a bol upravený styk otca s deťmi, ktorý je povinný rešpektovať matka i otec. Takto upravený styk je jednoznačný, určitý, vykonateľný a nevyžaduje také zasahovanie SMS správami do súkromia matky, ako to robí žalovaný. Pokračuje v tom napriek tomu, že bol upozornený výzvou zo dňa 9.11.2017, aby v tom nepokračoval. SMS správy nesúvisia s upraveným stykom otca s maloletými deťmi. Matka si svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z právoplatných a vykonateľných rozsudkov, plní. Ako dôkazy pripojila SMS správy od novembra 2016 do augusta 2018 v počte 253 SMS správ. Zo samotného obsahu správ vyplýva, že sa netýka realizovaného kontaktu otca s deťmi, ale žalovaný matku neustále obviňuje, osočuje ohľadne výchovy detí, spôsobu života, obviňuje z alkoholizmu, chodenia do barov, krčiem, flákaní sa po nociach, nočných záťahoch, chlastačkách, záhalčivom spôsobe života. Neustále žalobkyňu sleduje (pred jej bytovkou stojí auto žalovaného, kde žalovaný sedí niekoľko hodín a sleduje aj priateľa žalobkyne, čo vyplýva aj z SMS správ /SMS č. 417, v ktorej hovorí, že sa žalobkyňa stretáva s niekým z bytovky z vchodu č. XX, SMS č. 54, 122, kde uvádza, či je v kasíne, SMS č. 164, 174 nech druhýkrát žalobkyňa zhasne, keď pôjde za priateľom a podobne/). Spomína city žalovaného k žalobkyňi, túžbu po šťastnej rodine, hoci sú rozvedení (SMS č. 189, 24, 60, 61, 93, 102, 118, 138), vyhráza sa ťažkými časmi (SMS č. 9), urobením poriadkov (SMS č. 141), súdmi, úradmi, sociálkou, políciou (SMS č. 29, 42, 80, 93, 99, 101, 152, 166, 180, 250, 253), trestnými oznámeniami (SMS č. 135, 153, 172, 179, 232, 249), osočuje a uráža žalobkyňu (SMS č. 25, 103, 43, 62, 83, 100, 248), osočuje a ohovára žalobkyňu pred verejnosťou (SMS č. 41), napáda a uráža priateľa žalobkyne W., ktorého označuje v SMS správach ako W. (SMS č. 11, 95, 107, 141, 163, 181, 231, 232, 249), iným spôsobom zasahuje do života žalobkyne (SMS č. 14). V snahe viac sledovať žalobkyňu sa chce nasťahovať do rovnakej bytovky ako býva žalobkyňa, čo je absolútne nežiaduce pre normálny život žalobkyne (SMS č. 160, 178, 234). Ako dôkaz k týmto tvrdeniam žalobkyňa predložila SMS správy na čl. 11 - 20 a po podanej žalobe čl. 67 líc a rub. Pokiaľ v rozsudochom návrhu žiadala, aby sa žalovaný zdržal neoprávnených zásahov do súkromia žalobkyne jej nedôvodným kontaktovaním a ohováraním telefonicky, osobne, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi a prostredníctvom internetových sietí a komunikačných serverov, k tomu v žalobe žalobkyňa uviedla len všeobecné, neurčité, nepreskúmateľné tvrdenia, ktoré nemohli byť predmetom dokazovania. „Tvrdenie, že slovné na žalobkyňu žalovaný útočí pri vzájomnom osobnom styku, ohovára ju na verejnosti, podáva nezmyselné udania a oznámenia na polícii, úradoch“ - tieto tvrdené konania žalovaného jednak neobsahovali kompletne konanie, ktoré žalobkyňa žiadala zakázať v rozsudochom návrhu a konanie, ktoré v žalobe bolo uvedeným spôsobom spomenuté, bolo všeobecné, neurčité, nemohlo byť predmetom dokazovania. Súd z úradnej moci nemôže prekročiť predmet sporu, je viazaný rozsudochým návrhom i rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami. Súd je povinný tvrdenia a dôkazy vyhodnotiť a rozhodnúť. Povinnosť produkovať tvrdenia a dôkazy k tvrdeniam je povinnosťou

strán konania. Uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia neobsahujú dátum takého kontaktu, konkrétne okolnosti, konkrétne dôkazy, ktoré by mohli byť preskúmateľné v rámci dokazovania súdom a ku ktorým by sa žalovaný mohol vyjadriť tak, aby mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem pripojených SMS správ žiadala žalobkyňa ako dôkaz pripojiť spisy 10P/105/2013, 11P/37/2017, 11P/21/2017 - výzvu zo dňa 9.11.2017. Výzvu zo dňa 9.11.2017 pripojila aj na čl. 9 spisu s doručenkami o doručení výzvy žalovanému čl. 9 rub spisu.

3. Ktoré dôkazy žalobkyne súd vykonal (ňou navrhnuté), aký skutkový stav z dôkazov mal preukázaný: Z pripojeného spisu 10P/105/2013 súd mal preukázané, že existuje právoplatný a záväzný rozsudok o rozvoде manželstva č. k. 10P/105/2013-65 zo dňa XX.X.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.4.2014. Týmto rozsudkom bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a maloleté deti V., W., XX.X.XXXX E. C., W., XX.XX.XXXX boli na čas po rozvoде na základe schválenej rodičovskej dohody zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (v bežných veciach), otec bol zaviazaný platením výživného v rámci rodičovskej dohody vo výške 120 € a 80 €. Z pripojeného spisu 11P/37/2017 súd zistil, že rozsudkom č. k. 11P/37/2017-126 zo dňa 6.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2018, bol upravený styk otca s maloletými deťmi tak, že má právo styku každý víkend v párnom týždni od 17.00 hod v piatok do 8.00 hod v pondelok, počas letných prázdnin od 14.7. od 9.00 hod do 30.7. do 17.00 hod, od 14.8. od 9.00 do 30.8. do 17.00 hod, počas veľkonočných sviatkov od 17.00 hod v piatok do 17.00 hod v sobotu, počas jesenných prázdnin od piatku od 17.00 hod do soboty do 17.00 hod, počas vianočných sviatkov 23.12. od 9.00 hod do 15.00 hod, dňa 25.12. od 15.00 hod do 26.12. do 17.00 hod a každý párný rok od 31.12. od 9.00 hod do 1.1. do 17.00 hod tak, že matka je povinná maloleté deti na styk pripraviť a styk otcovi umožniť a otec je povinný deti si od matky v stanovený čas prevziať a v stanovený čas ich matke odovzdať. Z uvedeného dôkazu súd nemal preukázané, že by matka bránila otcovi v styku. V opačnom prípade by postupoval podľa zákona a požiadal o výkon právoplatného a vykonateľného rozsudku. Taktiež súd dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi je upravený veľmi podrobným, určitým a vykonateľným spôsobom, ktorý nevzbudil u sudkyne pocit, že by bolo potrebné k takejto úprave styku komunikovať SMS správami a upresňovať uvedený kontakt SMS správami. Z úradnej činnosti súdu je známe, že pri takto detailne upravenom styku otca s deťmi nedochádza k produkovaniu takého veľkého množstva SMS správ (253) v príčinnej súvislosti s realizáciou styku otca s maloletými deťmi. Z obsahu SMS správ čl. 11 - 20, čl. 67 líc, rub mal súd zistené prečítaním SMS správ ako listinného dôkazu, že SMS správami sa nesnaží žalovaný bližšie konkretizovať realizáciu styku otca s deťmi, resp. informovať sa na deti, ale z písomného znenia SMS správ jednoznačne vyplýva pre súd, že žalobkyňa pravdivo uvádza v žalobe, že SMS správami zasahuje žalovaný do jej súkromia, do jej rodinného života ako rozvedenej manželky, ktorá má právo na svoj súkromný a rodinný život (žalovaný osočuje a obviňuje žalobkyňu čo do výchovy detí, ohľadne spôsobu života, alkoholizmu, chodenia do barov, krčiem, flákania sa po nociach, z nočných záťahov - SMS správy č. 3, 4, 5, 7, 20, 27, 39, 43, 64, 82, 83, 99, 109, 122, 128, 134, 138, 157, 161, 175, 179, 189, 195, 207, 211, 212, 213, 214, 215, 226, 230, 233, 236, 249, 250, 251). V zhode so žalobkyňou v žalobe súd mal obsahom prečítaných SMS správ preukázané, že žalovaný sleduje žalobkyňu pred bytovkou žalobkyne a sleduje aj jej priateľa, čo vyplýva z textu SMS správ (SMS č. 4, 17, 54, 122, 164, 174), inak by žalovaný nemohol vedieť, že sa žalobkyňa stretáva s niekým z bytovky z vchodu č. XX, nemohol by vedieť, že momentálne je alebo nie je v kasíne, nemohol by vedieť, či bola, alebo nebola za právnikom, nemohol by vedieť, či zhasla, alebo nezhasla v byte. V zhode s tvrdeniami žalobkyne v žalobe prečítaním písomného znenia SMS správ súd mal preukázané aj tvrdenia žalobkyne, že naďalej zaťažuje žalobkyňu žalovaný svojimi citmi ku žalobkyňi a túžbou po šťastnej rodine napriek tomu, že sú už rozvedení (SMS č. 1, 8, 9, 24, 60, 61, 93, 102, 118, 138), vyhráža sa ťažkými časmi (SMS č. 9), urobením poriadkov (SMS č. 141), súdmi, úradmi, sociálkou, políciou (SMS č. 29, 42, 80, 93, 99, 101, 152, 166, 180, 250, 253), trestnými oznámeniami (SMS č. 135, 153, 172, 179, 232, 249), osočuje a uráža žalobkyňu (SMS č. 25, 103, 43, 62, 83, 100, 248), kde ju osočuje, že sa dopustila podvodu, že sa chová ako sviňa, že ňou je, že nie je dobrý človek, že žalobkyňa vybrakovala rodinu od peňazí, že žalobkyňa okradla žalovaného a podobne. Súd mal v zhode so žalobkyňou preukázané aj to, že žalovaný ohovára a osočuje žalobkyňu aj pred verejnosťou, kedy v SMS práve č. 41 uviedol, že povedal farárovi a svojej matke, že robí najväčšie zlo, tvrdí, že žalobkyňa klame alebo že klame svoje deti (SMS č. 24, 25, 26, 121, 154, 251), pouča žalobkyňu, aby sa spamätala (SMS č. 9, 10, 24), neustále napáda, uráža priateľa žalobkyne pána W., ktorého v SMS správach označuje ako W. (SMS č. 11, 95, 107, 141, 163, 181, 231, 232, 249) a iným spôsobom zasahuje do života žalobkyne (SMS č. 14, kde sa zaujíma, či je žalobkyňa tehotná, hoci sú rozvedení). Taktiež chce mať život žalobkyne osobný, súkromný pod takou kontrolou, že sa mieni nasťahovať do rovnakej bytovky ako žalobkyňa, čo je nežiaduce pre žalobkyňu, ak by mala viesť normálny život (SMS č.

160, 178, 234). Na čl. 9 spisu je výzva zo dňa 9.11.2017, ktorú žalobkyňa zaslala žalovanému a vyzvala ho, aby ukončil túto svoju nezákonnú činnosť. Na čl. 9 rub je doručienka, ktorá znamená, že výzva bola žalovanému doručená, čo žalovaný nespochybnil. Čl. 67 líc a rub sú ďalšie SMS správy, ktoré žalovaný doručil žalobkyni po podaní žaloby a v ktorých pokračuje v protiprávnom stave napriek podanej žalobe a napriek dôraznej výzve zo dňa 9.11.2017 čl. 9. Po oboznámení sa s týmto dôkazom čl. 67 líc, rub súd konštatuje, že obsahom SMS správ sú podobné útoky na žalobkyňu a zásahy do osobnej sféry žalobkyne ako v SMS správach čl. 11 - 19, ktoré boli pripojené k žalobe. Obsah SMS správ sa netýka realizácie kontaktu otca s deťmi. Z obsahu SMS správ je zrejmé, že prekračuje hranice zákona a zasahuje do osobných a súkromných práv žalobkyne nezákonným a nedôvodným spôsobom. Súd zamietol procesný návrh žalobkyne v podaní zo dňa 7.1.2019 čl. 62 na výsluch lekárky Y. E. J., výsluch strán konania, a to z rovnakých dôvodov, ako zamietol totožný procesný návrh aj na strane žalovaného. Písomné SMS správy nemožno vyvracať ústnymi výpoveďami, či už svedeckými, alebo strán konania. Ide len o vyhodnotenie obsahu písomných správ zo strany súdu. Dôkazy môžu byť vedené len k predmetu sporu. Predmetom sporu nie je konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti, aby súd zisťoval okolnosti písania SMS správ a pravdivosť SMS správ, ako požadoval žalovaný. Také zisťovanie môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia maloletých detí a podobne. Nemôže byť predmetom konania o tom, či SMS správami žalovaný zasiahol, alebo nezasiahol do súkromného života žalobkyne. V tomto smere jednoznačne súd vychádzal z vyhodnotenia obsahu listinného dôkazu, ktorý nemôže byť vyvrátený ako písomný dôkaz výpoveďou Y. E. J., výpoveďou strán konania, výpoveďou svedkov. Takéto dôkazy by boli nadbytočné, právne irelevantné. Pokiaľ ide o ostatné kontakty, ktoré žiadala žalobkyňa zakázať zo strany žalovaného, a to osobne, telefonicky, MMS správami, elektronicky, písomne, internetom, dôkazy súd vykonáva len k existujúcim tvrdeniam. K takémuto spôsobu kontaktu neexistovali konkrétne, súdom preskúmateľné tvrdenia, ktoré by mohli tvoriť predmet dokazovania, teda akékoľvek dokazovanie k neexistujúcim tvrdeniam, neurčitým, by bolo nadbytočné, nehospodárne a právne irelevantné. Preto dôkazy k tejto časti predmetu sporu súd zamietol z týchto dôvodov.

4. Aké tvrdenia produkoval žalovaný: Žalovaný v koncentračnej lehote 15 dní sa mal vyjadriť k žalobe a pripojeným písomným SMS správam podľa § 167 ods. 1, 2 CSP (uznesenie k vyjadreniu čl. 39 spisu prevzal žalovaný 26.10.2018) a mal sa vyjadriť duplikou k replike podľa § 167 ods. 4 CSP - čl. 75 spisu, ktorú výzvu prevzal právny zástupca žalovaného 28.1.2019. Bola stanovená lehota 15 dní na doručenie dupliky s tým, že vo výroku uznesenia pod bodom 13. je stanovená koncentračná lehota, z ktorej vyplýva, že všetky pokyny je žalovaný povinný splniť v stanovenej lehote 15 dní, na neskôr predložené a označené skutočnosti a neskôr označené a navrhnuté dôkazy súd nebude prihliadať. Súd vychádzal zo znenia ustanovenia § 167 ods. 3 CSP a § 167 ods. 4 CSP, kedy stanovil koncentračnú lehotu v replike a duplike. Aj keď k žalobe boli pripojené fotokópie listinných dôkazov SMS správ s konkrétnym obsahom a v žalobe konkrétnym spôsobom v nadväznosti na jednotlivé SMS správy bol popísaný spôsob zásahu do práv žalobkyne, v stanovenej koncentračnej lehote 15 dní žalovaný sa v konkrétnej, určitej a preskúmateľnej rovine k obsahu jednotlivých SMS správ nevyjadril, vyjadril sa len všeobecne, čo súd vyhodnotil v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP, stanovenú koncentračnú lehotu 15 dní tak, že nerozporoval základ žaloby žalobkyne čo do jednotlivých SMS správ, teda nevyvrátil žiadnym spôsobom obsah listinného dôkazu konkrétnym, určitým spôsobom. Súd v tomto smere teda vychádzal z nesporných tvrdení strán konania, ktoré v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP nie je možné dodatočne meniť a dopĺňať ani zo strany žalovaného a už vôbec nie svedeckými a inými dôkazmi bez existencie právne relevantných tvrdení k tomuto dôkazu. Vo vyjadrení na čl. 44 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žaloba nie je konkrétna, vykonateľná, preskúmateľná, informácie sú nepravdivé, zveličujúce, nepodložené, preto ich popiera (bez akejkoľvek konkretizácie na jednotlivé SMS správy). Mal výhrady k výchove zo strany matky, k vývoju maloletých detí a prostrediu spoločných detí. Žalobkyňa to poňala vzťahovačne. SMS správy sa týkali len výchovy a výchovného prostredia, v ktorom žijú maloleté deti. Nie je možné úplne zakázať kontakt otcovi s matkou maloletých detí, tak ako to požaduje žalobkyňa v rozsudovom návrhu (napriek tomu, že v žalobe nepožaduje v rozsudovom návrhu žalobkyňa úplný zákaz kontaktu, ale zákaz nezákonného a nedôvodného kontaktu). V tomto smere poukázal na rozhodnutie vo veci 3T/8/2016, kde úplný zákaz kontaktu nie je možný ani v trestnom konaní pri naplnení skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona. Išlo by o neprimeraný a neprípustný zásah do rodičovských práv žalovaného, ktoré mu neboli obmedzené. Bolo by to aj v rozpore so záujmom maloletých detí. Kontakt je nevyhnutý kvôli styku otca s maloletými deťmi a je dôvodný. SMS správy sú vytrhnuté z kontextu (nekonkretizoval, ktoré SMS správy a z akého dôvodu). Komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným je nedostatočná a k tejto komunikácii je žalovaný odkázaný aj pre neusporiadaný spôsob života žalobkyne. Je to okolnosť, ktorá oprávnené môže byť podrobená

kritike zo strany otca, pokiaľ má vplyv na výchovu a vývoj maloletých detí. SMS správy boli reakciou na správanie žalobkyne. Otec má právo vedieť, že deti sú napríklad v zahraničí, v Chorvátsku, má právo vedieť, aký je zdravotný stav. Komunikácia medzi rodičmi je nevyhnutá. Žaloba je nedôvodná. Žalovaný sa vyrovnal s rozvodom, pretože sám podal návrh na rozvod. Nevyrovnal sa však s tým, že žalovaná ho bezdôvodne ponižovala, začala tráviť čas na sociálnych sieťach, vydierala ho deťmi, oznámila mu, že bola na potrate. To ho presvedčilo o potrebe rozvodu. Prekáža mu správanie žalobkyne, ktoré nie je v záujme maloletých detí a ktorá egoisticky myslí len na svoje záujmy. Žalovaný ju neobmedzuje v jej neusporiadanom živote, len ju na to upozorňuje, že nevytvára vhodný príklad správania pre deti a zneužíva svoje postavenie matky. Napriek výzvam matka nereaguje, preto je nútený bojovať za ich správnu výchovu a výchovné prostredie, v ktorom žijú. Považoval SMS správy za vytrhnuté z kontextu a žiadal predložiť všetky SMS správy, ktoré predchádzali, aj ktoré nasledovali. Žalobkyňa nepreukázala právny základ (týmto vyjadrením súd mal preukázať, že žalovaný nepoprel obsah SMS správ, ktoré mu boli doručené a ktoré napísal žalobkyňa, uvádzal len motív, ktorý ho viedol k písaniu týchto SMS správ, pričom súd konštatuje, že zmena výchovného prostredia sa nerieši zasahovaním do súkromného a osobného života žalobkyne a jej nového partnera, ale podaním návrhu na súd a túto zmenu výchovného prostredia, teda motív písania SMS správ uvedený vo vyjadrení žalovaného čl. 44 nemohol byť teda ani predmetom konania 4C/66/2018, pretože nejde o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ale konanie o zásahy žalovaného do súkromnej sféry žalobkyne. V duplike zo dňa 29.1.2019 čl. 80 uviedol (súd uvádza len tvrdenia, ktoré sú nad rámec pôvodných tvrdení), že podanie žalobkyne obsahuje len nevecné hodnotiace úsudky. K správaniu žalobkyne žiadal vypočuť svedkyne E. H., E. Y., ktoré by uviedli, ako správala žalobkyňa k žalovanému a k deťom. Pod bodom 7 tohto podania na čl. 81 spisu uviedol: „Ja som si vedomý svojho konania voči žalobkyňa.“ Žalobkyňa boli zverené deti do osobnej starostlivosti a žalobkyňa vedie nevhodný štýl života od októbra 2014. To nie je vhodné pre deti. Nejde o vhodné výchovné prostredie. Na základe toho všetkého vznikajú SMS správy. Žalovaný nemá informácie, či sú deti choré, nevie, kde sa nachádzajú. Žalobkyňa sa nemôže dovoliť. O deťoch nevie nič, len to, čo mu povedia deti. Žalobkyňa ako matka odmieta so žalovaným komunikovať ohľadom detí. Všetko odkazuje po deťoch, preto reaguje SMS správou. Priznal, že aj dcéru poslal za rok okolo 400 SMS správ a dcéra to nepovažuje za obťažovanie. Vyšetrenie duševného stavu považuje za neprimerané. Duševný stav má v poriadku, okrem problémov so spánkom, ktoré mu spôsobila žalobkyňa. Vyšetrenie absolvoval z vlastnej iniciatívy. Žalobkyňa si zamieňa riadnu starostlivosť otca a overovanie skutočností s prenasledovaním. Všetko, čo robí, robí kvôli deťom. Žalobkyňa vybrala len tie SMS správy, ktoré sa jej hodia. Ostatné nedoručila. Správy od Y. J. sú už 8 rokov staré a v súčasnosti nepodstatné. Nechce, aby deti žili v nevhodnom prostredí.

5. Ktoré dôkazy žalovaný pripojil k vyjadreniu, ktoré navrhol, ktoré dôkazy súd vykonal, ktoré nie, z akých dôvodov a aký skutkový stav z dôkazov mal preukázaný: Konkrétne a určité tvrdenie ohľadom obsahom SMS správ žalovaný nespochybnil z hľadiska obsahovej písomnej stránky. Uviedol len, že tvrdenia sú všeobecné (pričom v žalobe je presným a určitým spôsobom u jednotlivých SMS správ konkretizovaný zásah žalovaného do práv žalobkyne jednotlivými SMS správami). Uviedol len, že sú nepravdivé, zveličujúce, nepodložené a motív, pre ktorý ich písal a ktorým bola starostlivosť o deti a právo otca na styk s deťmi a komunikácia s matkou, právo na informácie. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd mal za to, že jednoznačným, konkrétnym a určitým spôsobom nereagoval na jednoznačné, konkrétne a určité obsahové náležitosti SMS správ a jednoznačné, konkrétne tvrdenia v žalobe, aký zásah spôsobil SMS správami do práv žalobkyne. Preto súd vychádzal zo záveru, že pokiaľ ide o listinný dôkaz - SMS správy - obsahové náležitosti SMS správ považoval žalovaný za nesporné, spochybnil len ich pravdivosť a uviedol motív. Vo svojom podaní - v duplike zo dňa 29.1.2019 čl. 80 bod 7 uviedol: „Ja som si vedomý svojho konania voči žalobkyňa.“ Súd ďalej teda vychádzal z nesporného tvrdenia strán konania o tom, že SMS správami s preukázaným obsahom doručeným spolu so žalobou zasiahol do práv na ochranu súkromia žalobkyne. Pokiaľ uvádzal dôvody písania SMS správ - starostlivosť o deti, v tomto smere dokazovanie pravdivosti o správnosti výchovného prostredia alebo nesprávnosti výchovného prostredia, správnosti alebo nesprávnosti výchovných metód nemôže byť predmetom konania 4C/66/2018 o ochranu práv žalobkyne, kde je súd viazaný predmetom sporu. Môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia, keď žalovaný tvrdí, že už niekoľko rokov žijú deti v nevhodnom výchovnom prostredí a matka mu odmieta poskytovať informácie. Ku dňu rozhodovania súdu nepredložil právoplatný a vykonateľný rozsudok, z ktorého by vyplývalo, že došlo k zmene výchovného prostredia na základe podania otca v súlade so zákonom, že matke boli rodičovské práva obmedzené alebo zrušené na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku, resp. že si nedokáže otec sám získať informácie o zdravotnom stave detí od lekára, keď vyžaduje informácie od matky a v tomto smere takisto nepredložil

právoplatný a vykonateľný rozsudok, z ktorého by vyplývalo, že podľa § 35 Zákona o rodine matka je povinná mu informácie poskytovať, že si ich nemôže získať iným spôsobom ako každý iný rodič a v akom rozsahu. Teda SMS správami súd mal preukázanú nezákonnosť postupu žalovaného voči žalobkyni, a to nesporným spôsobom, pričom žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že zákonným spôsobom sa domáhal zmeny výchovného prostredia, plnenia rodičovských práv matky a poskytovania informácií. Preto ku dňu rozhodovania zásahy žalovaného SMS správami posúdil súd ako zásahy nezákonné, mimo zákon. Žalovaný vzal právo a spravodlivosť do svojich rúk, čo je ústavne neprípustné. Súd zamietol návrh na výsluch svedkýň E. H., E. Y. a výsluch žalovaného, a to z rovnakých dôvodov, ako zamietol aj dôkazy navrhnuté žalobkyňou. Písomné SMS správy nemožno vyvracať ústnymi výpoveďami, či už svedeckými, alebo strán konania. Ide len o vyhodnotenie obsahu písomných správ zo strany súdu. Dôkazy môžu byť vedené len k predmetu sporu. Predmetom sporu nie je konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti, aby súd zisťoval okolnosti písania SMS správ a pravdivosť SMS správ, ako požadoval žalovaný. Také zisťovanie môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia maloletých detí a podobne. Nemôže byť predmetom konania o tom, či SMS správami žalovaný zasiahol, alebo nezasiahol do súkromného života žalobkyne. V tomto smere jednoznačne súd vychádzal z vyhodnotenia obsahu listinného dôkazu, ktorý nemôže byť vyvrátený ako písomný dôkaz výpoveďou Y. J., výpoveďou strán konania, výpoveďou svedkov. Takéto dôkazy by boli nadbytočné, právne irelevantné. Pokiaľ žiadal právny zástupca žalovaného pripojiť spis 3T/8/2016, súd zistil, že nemá príčinnú súvislosť so stranami konania a z toho dôvodu bol spis vylúčený zo základného spisu 4C/66/2018. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 13.11.2018 čl. 44 bod 7 vyplýva, že na tento spis sa odvolával len z toho dôvodu, že nemožno úplne vyhovieť návrhu na úplný zákaz kontaktu a úplný zákaz rodičovských práv, tak ako to požaduje žalobkyňa, pretože to nie je možné ani v prípade prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona. V tomto smere súd poukazuje na článok 11 ods. 3 základných zásad CSP, podľa ktorých neuviedol právny zástupca rozsudok Najvyššieho súdu SR, číslo konania, dátum vydania (prípadne rozhodnutia krajského súdu), z ktorého by takýto právny názor, ktorý uvádza, vyplýval. Jeho tvrdenie v tomto smere je preto nepreskúmateľné. Súd z vlastnej iniciatívy taký dôkaz teda nevyhľadával (§ 185 CSP).

6. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu:

Článok 16 ods. 1 Ústavy SR: „Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromie je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.“

Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

§ 11 Občianskeho zákonníka: Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Je teda zrejmé z ustálenej súdnej praxe a judikatúry, že zodpovednosť podľa § 13 Občianskeho zákonníka a § 11 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou objektívnou bez ohľadu na zavinenie a bez ohľadu na to, či došlo k vzniku následkov. Musí byť preukázaný zásah do sféry žalobcu chránenej zákonom. Pokiaľ ide o intímnu sféru osobnosti občana, je chránená absolútne, teda aj pravdivé tvrdenia zasahujú neoprávnené do tejto sféry, z čoho vyplýva, že v tomto konkrétnom prípade súd nebol povinný preukazovať pravdivosť tvrdení uvedených v SMS správach, pretože jednoznačne bol preukázaný zásah do intímnej sféry žalobkyne, kedy sa pravdivosť nepreukazuje. Vzhľadom k objektívnej zodpovednosti nedokazuje sa, či k zásahu došlo zavinené, nezavinené, vedome, nevedome (z toho dôvodu vôbec nebol podstatný motív konania žalovaného ani okolnosti konania žalovaného, za ktorých SMS správy produkoval). Predmetom dokazovania taktiež nemohlo byť ani vyvolanie následkov, pretože sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale len objektívna spôsobilosť vyvolania následkov, čo v tomto prípade bolo preukázané. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že bolo porušené právo na ochranu súkromného života žalobkyne ako nepopierateľné ľudské právo (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/1870/2011) - toto právo zahŕňa právo fyzickej osoby rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či prípadne v akom rozsahu, akým spôsobom majú byť skutočnosti jej osobného súkromia sprístupnené iným. K obmedzeniu takéhoto práva možno prikrčiť za účelom ochrany základných práv iných osôb alebo za účelom ochrany verejného záujmu, ktorý je v podobe princípu, či hodnoty obsiahnutý v ústavnom poriadku. Pritom je potrebné dbať, aby sa dosiahlo čo najširšie uplatnenie oboch chránených hodnôt. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/524/2011 v každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti (osobnej cti a dobrej povesti). Podľa II. ÚS 189/2010 Ústavného súdu SR žalobca ako dominus litis

určuje predmet súdneho konania. Zo žalobných tvrdení z požadovaného znenia rozhodnutia (petitu) musí byť celkom nepochybné a jednoznačné, čoho sa žalobca domáha. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/1941/2008, R 102/2008 dôkazné bremeno má ten, kto je autorom informácií, ktorými zasiahol do práv iného subjektu. Rovnako V Cdo/6/1994 - Najvyšší súd SR, ktorý konštatoval, že dôkazné bremeno v konaní na ochranu osobnosti spočíva v povinnosti preukázať skutočnosti, ktoré sú obsahom zásahu do osobnosti človeka, zaťažuje žalovaného. Ale v prípade zásahu do intímnej sféry osobnosti občana aj pravdivé tvrdenia sú zásahom neoprávneným do tejto sféry, teda pravdivosť a nepravdivosť sa v tomto prípade nedokazujú. Vychádzajúc pri predmete sporu zo zásahu do súkromia žalobkyne SMS správami mal súd jednoznačne preukázané, že ide o zásah do súkromnej sféry, kde sa nepreukazuje pravdivosť alebo nepravdivosť tvrdení. Obsah nebol spochybnený a vzhľadom k § 186 ods. 2 CSP súd teda čo do obsahu SMS správ mal za to, že ide o nesporné tvrdenia strán konania. Konštatoval, že k zásahu došlo, zásah je objektívne spôsobilý vyvolať následky tvrdené žalobkyňou v žalobe. Súd nebol povinný dokazovať, či skutočne nejaké následky nastali, keďže ide o objektívny typ zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie a bez ohľadu na následky. Preukazuje sa len porušenie povinnosti (zásah) a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti zo strany žalovaného a zásahom, ktorú súd mal jednoznačne preukázanú a ktorá je aj nesporná v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP. Intenzitu zásahu súd vyhodnotil ako značnú vzhľadom k obsahu SMS správ a počtu SMS správ - ku dňu podania žaloby 253 - následne po podaní žaloby ďalších 14 SMS správ na čl. 67 líc a rub spisu. Vysoká miera intenzity zásahu spočíva aj v tom (čo jednoznačne vyplýva z obsahu SMS správ), že SMS správy sa netýkajú práv otca - žalovaného pri realizácii styku alebo výchovy detí, ale jednoznačne túto výchovnú funkciu zneužíva na zásahy do intímnej sféry žalobkyne, na čo nemá žiadny zákonný nárok, keďže manželstvo je právoplatne rozvedené. Ak táto tvrdená intímna sféra má dopad na výchovu detí a výchovné prostredie maloletých detí, potom súd poukazuje na tú skutočnosť, že dôkazné bremeno mal žalovaný, aby preukázal právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, že podal návrh na zmenu výchovného prostredia maloletých detí pre negatívny dopad intímneho života žalobkyne ako matky na výchovu a výchovné prostredie maloletých detí. Dôkazné bremeno neunesol. Žalovaný nemá právo spravodlivosť a zákon brať do svojich rúk. Jeho postup je nezákonný. Teda došlo k zásahu do intímnej a súkromnej sféry žalobkyne a to intenzívnym spôsobom. Už samotná existencia SMS správ, ktoré si žalobkyňa neželá, sú zásahom do jej súkromnej sféry, pretože znamenajú neprimerané intenzívne obťažovanie žalobkyne zo strany žalovaného, a to bez ohľadu na obsah SMS správ. Intenzita vyplýva aj z obsahu SMS správ (žalovaný nemá právo sledovať žalobkyňu, sledovať jej intímny a súkromný život, pripomínať jej svoje city, vyhrážať sa, osočovať ju, urážať žalobkyňu i jej priateľa). V tomto smere na strane žalovaného neexistuje žiadne právo zasahovať do súkromného života žalobkyne. Právo žalovaného zákonnými prostriedkami zasiahnuť do súkromného života žalobkyne nepreukázal. Nepreukázal právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že súd zmenil výchovné prostredie maloletých detí v dôsledku nevhodného súkromného života žalobkyne, ktorý by mal dopad na výchovu a výživu maloletých detí. Už zo samotného ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že fyzická osoba má právo sa domáhať, aby sa „upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti“. Ak sa má upustiť od nejakého konania a žalobkyňa žiada, aby žalovaný upustil od konania, musí ku dňu rozhodnutia konkrétne konanie byť tvrdené a musí byť preukázaná aj jeho existencia. Bez preukázanej existencie konkrétneho konania nemožno uložiť žalovanému, aby upustil preventívne od konania, ktoré nebolo v konkrétnej rovine tvrdené a v existenčnej rovine preukázané. Preto sa súd nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že je potrebné zakázať konania preventívnym spôsobom v časti, že žalovaný je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do súkromia žalobkyne nedôvodným osobným kontaktovaním, telefonickým, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi a prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/524/2011 v každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti. Súd v tomto konkrétnom prípade teda dospel k záveru, že nemožno skúmať intenzitu tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti u konania, ktoré nebolo tvrdené v konkrétnej rovine a konania, ktorého existencia ku dňu rozhodovania v konkrétnej rovine nebola preukázaná. U neexistujúceho konania nemožno skúmať mieru, intenzitu tvrdeného porušenia. Preto je vylúčené, podľa názoru súdu, aby súd rozhodol, aby sa upustilo preventívne od tvrdených neoprávnených zásahov a aby súd preventívne skúmal mieru, intenzitu neexistujúceho, nepreukázaného zásahu, tak ako tvrdil právny zástupca žalobkyne. Z toho dôvodu, že v tejto časti boli tvrdenia žalobkyne v žalobe všeobecné, neurčité, nemohli tvoriť predmet dokazovania a nemohol sa k nim ako k neurčitým tvrdeniam žalovaný vyjadriť bez toho, že by mu bola odňatá možnosť riadne konať pred súdom a to v rámci lehôt podľa § 167 ods. 1, 2, 3, 4 CSP (predmetom dokazovania nemohlo byť všeobecné, nekonkrétne tvrdenie uvedené v žalobe čl. 5 rub

spisu: „Slovne na mňa útočí pri vzájomnom osobnom styku.“, „Ohovára ma na verejnosti.“, „Podáva nezmyselné udania a oznámenia na polícii, úradoch, hlavne úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a podobne.“). Uvedené konania nie sú konkretizované ani v tej miere, aby obsahovali dátum, okolnosti konania, svedkov takéhoto konania, resp. iné dôkazy, preto nemohli tvoriť predmet konania a predmet dokazovania. Nešlo však o tvrdenia, bez ktorých by nebolo možné rozhodnúť vo veci. V žalobe bolo uvedené jednoznačne, aký rozsudochý návrh žiada žalobkyňa vydať, na základe akých skutočností, preto nebol dôvod na odstraňovanie vád žaloby. Tento nedostatok sa premietol v rozhodnutí o zamietnutí časti predmetu sporu, v neunesení dôkazného bremena a bremena tvrdenia zo strany žalobkyne. Žalobkyňa je právne zastúpená, v tomto smere súd poukazuje aj na článok 11 ods. 3 základných zásad CSP.

Článok 11 ods. 3 základných zásad CSP: Kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou.

Z toho dôvodu súd v tejto časti žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Trovy konania: Predmetom sporu bolo celkom 7 konaní, u ktorých súd podľa rozsudochého návrhu mal zakázať žalovanému ďalšiu realizáciu (1. SMS správami - súd v tejto časti žalobe vyhovel; žalobe nevyhovel: 2. MMS správami, 3. elektronickou poštou, 4. listinnými písomnými prejavmi, 5. prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov, 6. telefonicky, 7. osobne). Je teda zrejmé, že súd žalobe žalobkyne vyhovel v rozsahu 1/7 a žalobu zamietol v rozsahu 6/7. Čistý úspech je na strane žalovaného. $6/7 - 1/7 = 5/7$. Žalovaný je úspešnou stranou konania v rozsahu 5/7. V takom rozsahu súd podľa § 255 ods. 2 CSP priznal žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobkyne. O náhrade trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku v písomnom vyhotovení uznesení VSÚ s povinnosťou úhrady v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.